

Lucas 23:34a

“en Jezus zeide:

’Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen’”

Jezus’ voorbede aan het kruis:

1 aanleiding

2 inhoud

3 reactie

Gemeente,

Soms houd je je hart vast. Hoe zal-tie reageren?

Als in de klas een paar jongens de leraar het bloed onder zijn nagels vandaan halen.... Hoe zal hij reageren?

Als in een vergadering iemand gruwelijk de les gelezen wordt....hoe zal hij reageren?

Als iemand loopt te wandelen met zijn zoontje en een hond blaft verschrikkelijk en dreigt aan te vallen, te bijten,wat zal die vader doen?

Je houd je hart vast. De Zoon van een Vader wandelt door Israel en wordt aangevallen, gevangen genomen. Die Vader is de Almachtige en Heilige God, Die alles ter beschikking heeft. Die Zoon is de Heere Jezus die aan het kruis wordt genageld. Hoe zal God de Vader reageren? Nu dit gebeurt, nu zij dit Zijn Zoon aandoen. Echt, daadwerkelijk.

1 aanleiding

Eigenlijk is dit de climax van wat eeuwen lang zich heeft opgestapeld. Van twee kanten. Hier, op Golgotha, stijgt Gods goedheid ten top. Gods goedheid die al eeuwenlang zich heeft verdiept. Gods goedheid die na de zondeval een belofte gaf. Belofte van het nageslacht van de vrouw dat de slang zijn kop vermorzelen zou. Gods goedheid die eeuwen later de ark liet bouwen om de mensheid niet helemaal te verdelgen. Gods goedheid die na eeuwen Abraham riep uit de mensheid die Hem verlaten had. Gods goedheid die de tempeldienst gaf. Gods goedheid die profeten gaf om terug te roepen tot de tempeldienst. Na de ballingschap leidt God het volk terugkeren naar Kanaan. Gods goedheid die ten laatste Zijn Zoon gezonden heeft. God goedheid die Zijn Zoon overgaf in de handen van Zijn tegenstanders. Gods goedheid bleef steeds nieuwe daden stellen. Ging steeds verder. Gevende Zijn Zoon. In de handen der mensen op Golgotha. Gods goedheid komt tot een climax.

En ook die andere kant komt tot een climax. ’s Mensen kwaadheid en boosaardigheid. Na de belofte van Genesis 3:15 keerde de mensheid zich toch weer af en leefde zonder God. Na de ark van Noach keerden de mensen zich weer af. Na de uittocht uit Egypte en de tempeldienst diende het volk de afgoden en de Baals. Toen de profeten kwamen werden die genegeerd of hardhandig uit de weg geruimd. Na de terugkeer uit de ballingschap verlieten ze weer de Heere. Toen God Zijn Zoon zond

verachtten zij Hem en veroordeelden Hem. En hier, hier kruisigen zij Hem. Waar Gods goedheid ten top stijgt, daar stijgt ook 's mensen verzet en boosaardigheid ten top. En waar 's mensen boosaardigheid ten top stijgt, stijgt Gods goedheid ten top. Zo verdraagzaam, zo goed als de HEERE is, wachtend met Zijn oordeel, en weer iets doen om nog weer tot inkeer te brengen. En daar stijgt onze boosaardigheid ten top: hoe dichter God bij je komt, hoe hardnekkiger wij blijken te zijn. Hoe meer blijkt dat wij niet willen. Dat wij denken: laat ons met rust! Laat ons ons leven leiden, laat me mijn gedachten hebben over God en zonde en alles meer.

Gemeente, hebben wij dat ontdekt in de spiegel van het lijdensEvangelië? Wij willen Jezus niet. Zijn zeggenschap, Zijn woorden, Zijn heerschappij, Zijn redding. Wij moeten die niet. Hoe meer Jezus aandringt, hoe meer ik me verzet, wil ontlopen, wil ontsnappen, me erger. Maar Jezus laat Zich niet weggan. Gods goedheid weet van geen ophouden maar blijft roepen en trekken en nodigen. Als ik zo in de spiegel zie van het lijdensEvangelië dan leert het mij mijzelf kennen: zo onwillig, zo vindingrijk om eronderuit te komen. Diep droevig, diep schuldig. Hoe kan zo'n mens zalig worden, een mens die ervoor wegvlucht. Hoe kan zo'n mens ooit behouden worden. En het leert me Gods goedheid kennen: zo geduldig, zo hardnekkig volhoudend om me te roepen, achterna te lopen. Wat een wonder dat de HEERE dat blijft volhouden en me niet met rust laat. Kohlbrugge zegt ergens: de geschiedenis van het geloof is de geschiedenis van een mens die hardnekkig zondigt en van een God die nog hardnekkiger liefheeft.

Hier stijgt alles wel ten top. Op Golgotha. De goedheid van God, Die Zijn Zoon heeft gezonden. De boosaardigheid van de mens die Jezus kruisigt. Aan het vloekhout hangt. Tussen kwaaddoeners hangt om Hem ermee op één lijn te stellen. De Zoon wordt gekruisigd. Het Kind van de Vader wordt allervreselijkst en alleronrechtvaardigst de vloek ingespijkerd.

Wat zal de Vader doen? Je houd je hart vast! Als je als vader ziet dat ze dit met je kind doen? Ja, dan wil je wraak nemen, al wordt dat gevoel heel snel onzuiver en zondig. Maar je wilt dat die mensen hun straf krijgen. Dat mag ook. Je wilt kan elk geval je kind beschermen, verlossen, je kunt het niet aanzien dat je kind zo pijn lijdt, zo gemarteld wordt. Dat laat het vaderhart bruisen van toorn, van verlangen om het op te nemen voor je kind.

Hoeveel te meer zal dat zijn bij de heilige Vader? God is de heilige Vader. Nooit had Iemand Zijn Zoon meer lief dan Hij. Nooit was een

Zoon meer trouw aan Zijn Vader dan Jezus. Wat zal er gebeuren, je houdt je hart vast.... God toonde Israel Zijn goedheid door het Zijn wetten te geven. Maar Israel toonde zijn boosaardigheid en danste rond het gouden kalf toen sprak de Heere: Ik zal dit volk verdelgen en vernietigen. Mijn toorn zal ontsteken en hen verteren. God toonde Israel Zijn goedheid door het bij het beloofde land te brengen en verspieters te laten weergeven hoe goed dit land was, maar Israel toonde Zijn kwaadaardigheid door Jozua en Kaleb niet te geloven. En de HEERE sprak: Ik zal dit volk slaan met de pestilentie en het verstoten. Wat zal dan het volk, de wereld te wachten te staan nu God Zijn goedheid bewees in Zijn Zoon en de mensheid deze boosaardigheid heeft gedaan door Hem te kruisigen. Wat anders dan bliksemschichten en oordeel. Nu is de maat vol. En na zoveel eeuwen kan niemand er toch iets van zeggen als God er nu een eind aan maakt aan de mensheid. Je houdt je adem in....of doet u dat nooit. Als u kijkt naar de wereld, ons land en volk, je familie, je kind, je eigen leven..... al zolang zich tegen God verzet en al Zijn goedheid alleen maar beantwoord met nog weer meer boosaardigheid.... Het zou het einde zijn, niemand zou er wat van kunnen zeggen..... maar, maar....

2 inhoud

Jezus bidt. Vader, vergeef het hun want zij weten niet wat zij doen. Wat zal dat een uniek iets geweest zijn op Golgotha. Dat er op Golgotha gebeden wordt. Je kunt je zo indenken, als daar misdadigers de spijkers door de handen krijgen en te schande gehangen worden en de pijnscheuten voelen. Op Golgotha zal vaak gescholden worden. In blinde woede vervloekt en gevloekt worden. Of op zijn best de tanden op elkaar gezet worden om niks te laten merken. Maar hier is er Eén, die bidt op Golgotha. Dat valt op. Zou dat niet vaker zo zijn of horen te zijn? Dat een christen anders reageert dan anderen. Als iets tegenzit, als je een wedstrijd verliest, als je hoort van je ontslag, als je onrechtvaardig wordt behandeld: hoe reageer je? Zou het niet opvallen als je dan reageert zoals de Heere Jezus? En ja, als je net zo woest en kwaad en scheldend reageert als de rest, is dat niet beschamend, verloochen je dan de Heere niet?

Jezus bidt. Zoals Mozes bad voor het volk bij de Sinai, en zoals Mozes bad bij de grens van het beloofde land, zo bidt Jezus hier. En Hij smeekt om verhooring, Hij doet een beroep op God om dit gebed toch te verhoren. Vader. Vader, Gij zijt Mijn Vader, Ik Uw Kind, dan kunt U toch niet weigeren. U luistert toch naar wat Ik als Uw Kind zal vragen. Vader.

Vergeef het hun. Reken het hun niet toe wat zij nu doen. Wreek het niet. Laat geen bliksem neerdalen, verteer dit volk en de wereld niet. Houd Uw toorn in. Maak er geen einde aan. Je krijgt de indruk dat de Vader en de Zoon hier haast tegenover elkaar staan. Dat gaat tot aan de grens van wat je denken mag, maar het wordt ons zo voorgesteld in elk geval. Om iets van de heilige spanning en liefde te openbaren. De Zoon bidt, Vader, vergeef het hun, neem geen wraak, voltrek geen oordeel.

Daarmee bidt Jezus twee dingen: Ten eerste bidt Hij dit omdat Hij Zijn lijden wil gaan volbrengen. Hij bidt niet dat Zijn lijden bespoedigd of afgebroken mag worden, maar of Hij het lijden helemaal uitdragen mag. Dat wil Hij! Vader, Ik wil zo graag verder lijden. Tot het einde toe. Ik wil dat Ik ongehinderd Mijn lijden kan voldragen. Ik wil verder naar de Godverlatenheid toe, naar de hel toe: Vader houd dat niet tegen, verhinder dat toch niet. Ik wil het.

En wij? Wij zwijgen stil van verwondering. Wie bidt niet als hij lijden moet, pijn heeft, angst heeft, Heere, geef dat het overgaat, dat er iets gebeurt waardoor het ophoudt. Maar Hij bidt, Vader, laat er niets gebeuren waardoor het ophoudt, afgebroken wordt. Laat het Mij ten einde toe uitlijden.

Waarom? Jezus wil verzoening volbrengen. Jezus wil Zijn Kerk loskopen. Ten eigendom maken. En het geloof is verwonderd: Heere Jezus, dat U dat zo sterk wilde. Dat U dat zo sterk wilde voor mij. Omdat U naar en voor mij op weg was, wilde U geen wraak en oordeel op dat moment, U wilde voor mij de verzoening verwerven. Dat wilde U niet laten afbreken.

Ten tweede bidt Jezus om tijd, tijd voor al die mensen dat zij nog gelegenheid krijgen tot inkeer en bekering. Heere, geef nog tijd. Reken nu niet met hen af, maar geef nog tijd. Wacht nog, laat hen nog de gelegenheid. Voor wie bidt Jezus dat? Allereerst denken we dan: vergeef het hun, want zij.... Dat slaat terug op direct ervoor vers 33: waar zij Hem kruisigden. Soldaten van het Romeinse rijk die hun plicht doen die hen opgedragen werd. Toch mogen we ook breder denken: de mensen die het aanzien zonder wat te doen. De mensen die Jezus hebben veracht en geroepen: weg met Hem, kruisig Hem. Vergeef het hun. Zij weten niet wat zij doen. Hoezo? Niet weten wat ze doen? Zouden ze niet geweten gehoord hebben dat Jezus een Profeet was, een Man van wonderen en woorden Gods? Dat moet toch wel hun ter ore gekomen zijn dat dit niet

zomaar een Mens, zomaar een kruiseling was. Jazeker. Maar....zij weten niet wat zij doen: dat Hij de Messias is. Dat ze in Hem de Beloofde kruisigen. Gods Zoon doden. God in het hart raken. Dat weten zij niet. Weten in de zin van: doorzien, inzien. Weten in de zin van: dat willen, dat bedoelen, daar behagen in hebben.

Kijk, waarom zondig je meestal? Ja, dat is lekker, makkelijk. Je geeft toe, voor je plezier. Je beseft niet ten volle wat zonde is. Zonde is eigenlijk: God raken, God kwetsen, God in Zijn hart steken. Dat beseft je niet, niet en volle. Daar doet je het ook niet om. Zou dat echt je enige volle pure totale bedoeling zijn, dan was het de zonde tegen de heilige Geest waar je nooit berouw van krijgt en geen vergeving voor is. maar we zondigen en we weten niet wat we doen. Als iemand die dronken is en een verkeersongeluk maakt. En dan beseft: wat heb ik gedaan. In een roes van verblinding en dwaasheid zondigen wij zonder te beseffen wat wij doen en aanrichten.

Vader, vergeef het hun. Geef nog tijd om tot inkeer te komen. Bidt Jezus zo voor u, jou, mij? Ja. Want het wonderlijke is, dit gebed is niet opgewekt door iets van die soldaten of mensen. Integendeel, ze vroegen juist om oordeel. Zoals wij wel eens zeggen kunnen in de klas of catechisatielokaal: jongen jongen jij vraagt erom om na te blijven. Je gedrag vraagt erom. Hun gedrag vraagt erom dat Jezus hen laat verteren door Zijn Vader. Voor zulken bidt Hij. Die vragen om afrekening en toorn, dus, ja Hij bedoelt zeker ook u, ook jou. Echt: Ik heb geen lust in je dood, echt niet. Ik bid voor je dat je tijd krijgt om tot inkeer te komen. Zo groot is Zijn liefde, bewogenheid. Terwijl jij vraagt om Gods gericht, vraagt Jezus om tijd, om gelegenheid tot bekering. Dat we nog leven, dat je nog leeft, is omdat dit gebed nog naklinkt in de hemel. Omdat Jezus je niet overheeft voor het verderf. Hij niet. Geef je dan toch over aan Zijn woorden, vertrouw Hem in Zijn goede bedoelingen. Waarom dat ontlopen van Hem, waarom dat denken dat je ongelukkiger wordt als je je Hem overgeeft. Zou Hij Die voor je bidt, het slechte met je voorhebben, niet het goede voor je zoeken? Kom tot deze Heere.

En deze Jezus, Die bidt voor wie Hem kruisigen, Hij zegt tot ons: bidt voor wie u vervolgen, zegent hen die u vervloeken, doet wel degenen die u haten. Dat mag Hij vragen, ja eisen van ons. Hij, die veel meer moest doorstaan van mensen dan wij, toch....? Mag Hij niet vragen: Bidt dan voor wie u het leven zuur maken en ruïneren. Bidt voor hen, leer het van Mij.

3 reactie

En de reactie?

Allereerst van God. God heeft het gebed verhoort. Er daalde geen vuur uit de hemel, geen ontlading van toorn, die de wereld, of rond Jeruzalem alles verteerde. Jezus' lijden vindt doorgang en gaat verder. Mensen krijgen nog tijd.

En de reactie van mensen? Je ijst ervan. Op Golgotha klinkt een gebed: Vader, vergeef het hun. Wend Uw toorn af, geef nog tijd tot verlossing. En dan volgt er: en verdelende Zijn klederen wierpen zij het lot. Ze maken zich druk om wat tweedehands kleren. De materiele nalatenschap van Jezus. Van een paar tientjes. En de één juicht als hij het heeft, de ander vloekt als hij ernaast grijpt. Terwijl Jezus bidt om uitstel van Gods toorn en tijd tot verlossing, terwijl Jezus druk is met hun behoud, maken zij zich druk om wat kleren en bezit.

Hoe vaak herhaalt zich dat? Terwijl er gepreekt over toorn en genade, behoud en verlossing, gaan onze gedachten naar wat we morgen zullen gaan doen en een waarde heeft van een paar tientjes of wat meer of minder. Terwijl Jezus bewogen is over onze zaligheid en wij ons leven te danken hebben aan de echo van dat gebed op Golgotha ben jij druk in je leven met van alles en nog wat, behalve met je zaligheid. De dwaasheid van een mens ten voeten uit. Als Hij hoort dat Jezus bezig is voor zijn zaligheid en uitstel van Gods toorn, zijn wij druk met kleren, bezit, inkomen, hobby, enz. Hoe kan zo'n mens zalig worden? O God, hoe kan zo'n mens zalig worden, een mens die het zelf niet zoekt. Bijna het gehele nut van het lijdensEvangelie zit hem hierin zegt Luther, dat de mens van zichzelf schrikt. Nooit gebeurd?!

En dan komt Handelingen 3. Petrus spreekt. In Salomo's voorhof van de tempel tot het volk. Het volk dat had geroepen: kruist Hem, kruist Hem. Dat had gekeken op Golgotha en gehoord dat gebed. Dat er zich niets van aangetrokken had. Maar God zend Petrus tot dat volk. En nu broeders ik weet dat gij het door onwetenschap gedaan hebt. Betert u dan en bekeert u opdat uw zonden uitgewist mogen worden. De Opgestane Heere roept hen tot bekering. Dat wil de Heere. De tijd van uitstel van het gericht wordt gebruikt door de Heere. Hij wil nog tot inkeer brengen. Bekeert u. Want er is vergeving. Mijn bloed is er om uit te wissen, om zonden uit te wissen. Dat bloed heb Ik willen storten. Voor dat bloed wilde Ik lijden ten einde toe. Opdat er bloed zou zijn dat uitwist, zonden uitwist. Bekeert u.

Je kunt je daaraan ergeren. Bekeert u, altijd dat geroep, nooit met

rust gelaten worden altijd heeft God wel weer wat. Maar je kunt er ook verwonderd over raken: Heere, dat U dat nog wilt, dat U nog wilt dat wij terugkeren. Dat U daar nog gelegenheid voor geeft. Dat U daar nog mij voor naloopt en oproept. Dat U daarvoor gebeden hebt om mij die tijd nog te geven. O als U dat niet meer zou doen en mij weg zou nemen, of als u mij zou laten leven maar losraken van Uw dienst zodat ik uw roep niet meer horen zou, dan zou ik niets ervan kunnen zeggen, maar ik zou verloren gaan en blijven. Maar U roept nog, bekeert u.

Weet wat daarvan de vrucht is door de Heilige Geest? Je gaat beseffen wat je hebt gedaan. Je ontwaakt uit je roes. Je gaat het inzien en doorzien: wat heb ik gedaan? De goede God heb ik veracht. Je leert wat je gedaan hebt. Je komt het aan de weet. Ik heb U veracht, in het gezicht geslagen, op het hart getrapt. U, de goede God. En ik heb U gekrenkt, bezeerd, vertoornd, getergd. Dat heb ik gedaan. Weet u wat u hebt gedaan met uw zonden? Weet jij dat? En wat heb je gedaan? Dan zie je ook pas wat je hebt aangericht naar anderen toe. Je hebt anderen meegetrokken. Vrienden niks gezegd en maar door laten leven. Je kinderen opgevoed zonder ze op de Heere te wijzen, niks uitgestraald van liefde voor de dienst van de Heere. Niet meer over te doen of in te halen. Wat heb ik gedaan? En wat je hebt gedaan tav jezelf: zoveel tijd ongebruikt gelaten. Nooit meer in te halen. Jaren verspeeld. Je onder Gods oordeel gebracht en dat verzaagd, toorn opgeroepen keer op keer.

Ja, ik ken mijn overtredingen en mijn zonde is steeds voor mij. Ouderwets maar waar gezegd: zonde wordt zonde en schuld wordt schuld. En dat weegt zo zwaar dat je er maar één kant mee opkunt: naar het kruis. Naar dat bloed van de Heere Jezus. Gena o God gena! Alleen daar is vrij spraak, verlossing, vergeving, vrede te vinden. En je beseft als één van de eerste dingen: wat een wonder dat ik er nog ben. Dat U Zich ingehouden hebt, ik vroeg om straf, U gaf nog tijd, ik vroeg om oordeel, U gaf nog gelegenheid. U deed niet wat ik vroeg, jarenlang. En nu ik vraag om Uw genade doet U het wel. Denk aan de moordenaar aan het kruis. Zou dat geen vrucht zijn geweest van Jezus'gebed. Dat hij tot inkeer kwam?

Gemeente, kent u zo uw overtredingen en zonden? Bent u zo bij Jezus' offer gebracht en gekomen? Dat is absoluut noodzakelijk. Als dat niet gebeurt in de tijd die Jezus voor ons afgebeden heeft, dan is er toch niets meer te zeggen als Zijn oordeel komt..... De tijd voorbij laten gaan. Zalig wie zijn zonden leerde kennen en vluchtte tot Jezus. Hij wilde het

offer brengen, voor u, voor jou. Daarom bad Hij, omdat Hij voor u Zijn lijden wilde voldragen.

Jezus'gebed. Het heeft 4 vruchten gehad.

Ten eerste: Jezus volbrengt Zijn lijden. Daar is vergeving, bloed dat uitwist.

Ten tweede: er komt tijd, gelegenheid om tot inkeer te komen.

Ten derde: je wordt ontdekt, je gaat weten, inzien wat je hebt gedaan en vlucht tot Jezus.

Ten vierde: je wordt gelijkvormigheid aan Jezus' beeld. Als een Stefanus die ook bad toen zij hem stenigden: Vergeef het hun. Zo maakt Jezus je Zijn beeld gelijk. Opdat ook dat gebed weer vrucht zou dragen voor anderen.

Amen